

„Boi aveți soldați, și nești dap să-lă părțeașcă pre-
cămă vedi boi, și sună încăperișată că va fi mărturie mai
bine părțită de soldați bosiți de către de ai mei...“

— Înțădădevără, zisese Ionațină, căndă veniamă
la tine amă înlăuntrată pe sătașulă Aben Adap și că
șease oameni cări se dăceau în partea Golgotei.

— Eată, zisese Pînată. Ei bine, spunește-te că
dănușă, și, dacă se va întâmpla vre ună lucru este
ordinară, aleargă îndată să mă dai de mărire.

— Dap, răspunse Ionațină, dacă Aben Adap mă
va înapoia că unulă che nu sună din cauza că sună însem-
nată de către marele preotă, che să făcă atunci?... Aben
Adap e căpetenia mea, și sună nevoită a lui askalata.

— Învei să spui că vă din parțe-mă... Cățără-
chetea, te făcă și ne tine sătashă că ne dănsără; meru
să și ieși portulă că însimnele gradulă tău, și dăte la
mormintă.

Ionațină se încină și ești.

Căndă ajuțăse la mormintă, afă și Aben Adap
că cauza șease oameni ai lui, doi medea în groapă, și
patru păzi la șase. Peșteră mai multă sîrgăranță, răs-
seseră ună lăcătuără a îndepenită și ună plătăvară a
lui neașa care a căpătat treptulă lui Iisus.

Toată zioa de adoră-ză, care era zioa sărbăto-
rei, treceau, dănușă învățulă Israelidilor în rugăciune și
în rugăciune. — Che făcă Mapia și săntele femei în zioa
așeaa? Răspunsulă nu e greu: elle plănsereau!

Dăpăcherea, căndă începeau zioa dăminechei, lăzară
din noastră napădușă, profetă și apomate, că să văzămeas-
că peșteră chea din șară oară treptulă lui Iisus.